

УДК 658.152

**НАПРЯМКИ ФОРМУВАННЯ
ІНВЕСТИЦІЙНОЇ
ПОЛІТИКИ ПІДПРИЄМСТВА**

Маковоз О.В., к.е.н., доцент (УкрДУЗТ)

Важливе місце в арсеналі економічних інструментів підприємства займає процес формування інвестиційної політики. Вона повинна спиратися переважно на довгострокову перспективу. Необхідно щоб розвиток підприємства проходило не тільки з екстраполяції цього положення і тенденцій становлення підприємства в майбутнє, а з управлінської інтуїції, а також аналізу потенційних можливостей підприємства і різних шляхів руху.

Поняття інвестиційної політики та її економічний зміст трактується вченими по-різному залежно від рівня суб'єкта інвестиційної діяльності, його стратегічних цілей та особливостей механізмів реалізації.

Зупинимось на наступному визначенні: інвестиційна політика промислового підприємства являє собою загальне керівництво з формування програми капіталовкладень, відбору проектів і прийняття фінансових рішень, які сприяють довготривалого зміцненню її конкурентних переваг і забезпечують успішне досягнення поставлених цілей.

Дане визначення є найбільш повним, оскільки відображає зміст інвестиційної політики з позиції комплексу заходів та тих заходів, що спрямованих на досягнення поставлених цілей організації.

Аналіз позицій різних вчених у визначенні поняття та економічного змісту інвестиційної політики дозволяє зробити висновок, що інвестиційна політика повинна відповідати цілям інвестора, включати в себе ефективні способи їх досягнення і відображати переваги в співвідношенні доходності та ризику.

При розробці інвестиційної політики підприємства необхідно врахувати наступне:

- необхідність відповідності законодавчим та нормативним актам України, що регулює інвестиційну діяльність;
- взаємодія інвестиційних проектів (при многонаправленості інвестиційної політики) та їх вплив на всі складові системи підприємства;
- забезпечення альтернативності вибору при прийнятті управлінських рішень;
- відбір проектів, що забезпечують при інших рівних умовах максимальну ефективність інвестицій;
- дооректровку інвестиційної політики в процесі реалізації в залежності від результатів

діяльності підприємства;

- мінімізацію інвестиційних ризиків;
- вибір надійних і більш дешевих джерел і методів фінансування інвестиційних проектів;
- забезпечення ліквідності інвестицій;
- можливі зміни інвестиційної політики, зумовлені впливом змін зовнішнього середовища; при зниженні рентабельності проекту доцільно вчасно прийняти рішення про виведення капіталу з неефективного проекту і його реінвестування.

Розробка інвестиційної політики промислового підприємства проводиться відповідно до результатів дослідження зовнішніх факторів інвестиційного середовища і кон'юнктури інвестиційного ринку, оцінки внутрішніх особливостей підприємства, що визначають його інвестиційну діяльність, а також на основі аналізу фінансової політики підприємства, що впливає на інвестиційну політику. Виходячи з цього, в процесі розробки інвестиційної політики промислового підприємства доцільно здійснити такі етапи, як:

- визначення довгострокових інвестиційних цілей розвитку промислового підприємства;
- розробка стратегічних напрямків інвестиційної діяльності підприємства;
- конкретизація інвестиційної політики відповідно до періодів її реалізації;
- розробка інвестиційної стратегії;
- формування інвестиційного портфеля;
- аналіз інвестиційної діяльності промислового підприємства.

Використання недостатньої кількості інвестиційних ресурсів на модернізацію виробництва не повинно здійснюватися без необхідного аналізу перспектив цього виробництва.

На підприємствах інвестиційні процеси для фінансових інвестицій, крім вибору інвестиційної політики, проходять ще такі етапи: аналіз ринку цінних паперів; формування портфеля цінних паперів; перегляд портфеля цінних паперів; оцінка ефективності портфеля цінних паперів.

УДК 657.92:624.04.69

**ПІДГОТОВИЧЙ ЕТАП БУДІВЕЛЬНОГО
ПРОЦЕСУ В КОНТЕКСТІ ПРОЕКТНОГО
ФІНАНСУВАННЯ**

Машошина Т.В., к.е.н., доцент (УкрДУЗТ)

У найбільш загальному трактуванні під проектним фінансуванням розуміють форму

реалізації фінансово-кредитних відносин учасників з приводу організації та здійснення фінансування інвестиційного проекту з використанням різноманітних фінансових інструментів за умови, що джерелами погашення заборгованості виступають генеровані проектом грошові потоки, а забезпеченням боргу виступають активи учасників фінансування [3].

Значна кількість робіт вітчизняних та іноземних науковців репрезентована на дослідження загальних причин, що стримують розвиток проектного фінансування, або на дослідження тенденцій розвитку та його особливостей у порівнянні з іншими формами фінансування інвестиційних проектів.

Значно менше уваги приділяється вивченню проблематики досліджень особливостей проектного фінансування в частині конкретного задуму, що стосується проекту (інвестиційного, інноваційного, лізингового, концесійного тощо), а саме на підготовчому етапі будівельного процесу - проектуванні.

На стадії проектування розв'язуються питання, що пов'язані з економічною ефективністю інвестицій у будівництво об'єктів, визначаються види продукції майбутніх підприємств, а також трудомісткість і собівартість її виготовлення.

Першочерговим завданням інвестиційного проекту є гарантоване фінансування всього процесу будівництва, призупинення якого призводить до суттєвих перевитрат. Зупинка фінансування будівництва є загальнодержавною втратою, на кшталт «закопані гроші».

У сучасному проектуванні слід враховувати не тільки істотні результати наукових розробок, але і конструкторсько-технологічних. Оцінювати проект як якісний можливо за умови, якщо в ньому враховані можливості адаптації до технічних і технологічних новин без радикальної реконструкції щонайменше 6-8 років після початку експлуатації.

З 1-го січня 2014 року Міністерством регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства введено в дію нові «Правила визначення вартості будівництва», а також «Правила визначення вартості проектно-вишукувальних робіт». З цією метою, взамін Державних будівельних норм на виконання вимог Закону України «Про будівельні норми» № 1704-VI від 05.11.2009 р. розроблено ДСТУ Б Д.1.1 - 1:2013 та ДСТУ Б Д.1.1 - 7:2013 відповідно[1,2].

Положення цього ДСТУ передбачають визначення кошторисної вартості проектно-вишукувальних робіт за наступними методами:

- застосування усереднених відсоткових показників вартості проектних робіт від вартості будівельних робіт;
- на підставі діючих в Україні

збірників цін на проектно-вишукувальні роботи з застосуванням відповідних коефіцієнтів та індексів (Форма № 2-П);

- на підставі розрахунку витрат труда та економічно обґрунтованих елементів витрат на певний вид проектних робіт, не врахованих у збірниках цін та чинних нормативних документах (Форма №3-П) [2].

Але незважаючи на прийняття нових ДСТУ, проектними організаціями використовуються нормативи з визначення вартості проектних робіт, затверджені ще в минулому столітті, які не відповідають реальним рекомендаціям з розрахунку вартості розробки проектно-кошторисної документації, наприклад як то застосування збірників цін на проектні роботи та використання усереднених показників індексів зміни цін на проектні роботи та вартості люд-год.

Невирішені завдання в цій області є певними перешкодами у вдосконаленні підготовчого етапу будівельного процесу і проектного фінансування у цілому.

Література:

1. ДСТУ Д.1.1-1:2013 Правила визначення вартості будівництва [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://dbn.at.ua/_ld/11/1113____.1.1-1-2013.pdf
2. ДСТУ Д.1.1.–7:2013. Правила визначення вартості проектно-вишукувальних робіт для будівництва, що здійснюється на території України [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://dbn.at.ua/_ld/10/1087_DSTU_D_1.1-7.pdf
3. Пересада А.А., Майорова Т.В., Ляхов О.О. Проектне фінансування [Текст]: Посібник.- К.КНЕУ.-2005.-734с

УДК 330.322.5

УТОЧНЕННЯ ОЦІНКИ ДОХОДІВ ТА ВИТРАТ ПРИ ОПЕРАЦІЯХ ФІНАНСОВОГО ЛІЗИНГУ

Мінка В.Ф., к.е.н., доцент (УкрДУЗТ)

Лізинг – специфічна операція, яка передбачає інвестування тимчасово вільних (або залучених) фінансових ресурсів для придбання майна з метою наступного передання його клієнту на умовах оренди. Одна з форм реальних інвестицій - фінансовий лізинг. Фінансовий лізинг – це оренда, при якій ризику та винагородження від володіння та використання орендним майном лягають на орендодавців. Такий